

Kevätsiivousta

Muistattehan sadun nuoresta metsästäjästä, joka kohtasi korvessa vanhan kiltin eukon. Nuorukainen tarjoutui auttamaan ystävällistä vanhusta ja kantamaan tämän taakkaa. Säkki osoittautuikin painavammaksi kuin miltä näytti eikä irronnut enää selästä, ja jyrkimmässä ylämäessä eukko – joka oli noita – kapsahti vielä kuorman päällimmäiseksi ja alkoi suomia auttajaansa nokkosvihdalla ajaen tätä eteenpäin.

Niin voi käydä. Aitojen satujen myyttinen viisaus on niin syvällistä, että monet sadut voisi aivan hyvin nostaa ihmiskunnan pyhien kirjoitusten rinnalle.

Meissä itse kussakin on erilaisia pinttymiä, joiden uskottelemme kuuluvan luonteeseemme emmekä pidä niitä kovin vakavina. Mutta sisäisen kasvun tietä kulkeva haluaa pikkuhiljaa vapautua matkalla kertyneestä roskalastista ja siteistä, jotta saisi sielunsa puhdistettua läpikotaisin ja voisi vihdoin ajan täytyessä siirtyä raskaasta materian kierrätyksestä seuraavaan, keyempään olomuotoon. Myös valotyötä ja parannustyötä tekeville on ehdottoman tärkeää olla syväpuhdas, jotta ei välittäisi mitään häiritsevää eteenpäin.

Sellainen tapa – pienikin, jota on pakonomaisesti toistettava, on kuin kimpussamme hääräävä häirikkö, joka kuiskii korvaamme ja uudestaan ja uudestaan vetää ajatuksemme tuon pakkomielteen puoleen. Tuollaiset tuntemukset ovat kirjaimellisesti kuin harteilla istuvia demoneita, jotka kynsillään tarraavat ihmissieluun.

Jossakin vaiheessa painolasti alkaa tuntua tarpeettomalta. Vähäinenkin siivous on hyvä tehdä, mutta se vaatii tahdonvoimaa ja kärsivällisyyttä. Usein mielen pinttymät ovat itse luomiamme ajatusolentoja, joita olemme alkaneet elättää. Ne on suhteellisen helppo häätää pois. Pahimmillaan ne ovat todellisia häirikköhenkiä, jotka ovat löytäneet avoimen kanavan herkästä ihmisestä ja käyneet kimppuun.

Aluksi mukavalta tuntunut asia on ovela kuin sadun ystävällinen eukko, joka kiinni päästyään alkaakin piestä polttavilla nokkosilla. Vaatii lujaa luottamusta Korkeimman apuun ja rukouksen tukemaa päättäväisyyttä, jotta sellaiset saa hätistettyä niskastaan. Mutta se onnistuu kyllä! Niitä voi karistella vaikka kävelylenkillä luontoon. Luonnossa on paljon puhdistavaa voimaa, joka työstää huonot energiat pois ja antaa uutta hyvää tilalle. Nyt voisi olla kevätsiivouksen aika!

Vaikka olemmekin itse vastuussa itsestämme, ei vaikeuksien kanssa tarvitse olla yksin. Puhdistautumisesta voi keskustella muiden hengentien kulkijoiden tapaamisissa ja apua saa myös henkiseen parannustyöhön suuntautuneilta hoitajilta.

Jossakin vaiheessa sitten huomaamme, että vaikka vanha ajatus pujahtaakin mieleen, voimme ikäänkuin sivusta katsoen antaa sen tulla ja mennä. Se ei enää paina harteitamme ja olemme vapaat!

Heikki Juutilainen

ULTRA 3/2006